

BLATNICKÉ NOVINY

Dvojmesačník občanov Nitrianskej Blatnice *Ročník 2* Číslo 6* December 2008

Duch Vianoc

Možno som viac romantik, ako realista, alebo to ide s vekom, no vianočný čas má vždy povznášal a ešte aj teraz povznáša. A ide ma rozhodnúť, keď vidím v televízii od októbra (!) vtláčať nám do hláv vianočnú reklamu ktoréhosi mobilného operátora s fúzatým dedkom, ktorý sa rozplýva nie nad duchom Vianoc, ale nad čímsi, čo s Vianocami nemá nič spoločné. (Už čakám, že sa v decembri objaví na vianočnom stromčeku veľkonočné vajíčko, aby sme len nezmeškali vtlačiť do hláv divákov televízie aj tieto sviatky.)

Je zrejme, že Vianoce by mali mať predovšetkým duchovný rozmer. Rozmer ľudskosti, úprimného citu vzájomnosti ľudí, rodín, pohody a pokoja. O tom je aj nádherná pieseň Tichá noc... Čosi sa však s nami deje. Niekdajšie blatnické Vianoce boli o čomsi inom.

Voňajúci smrečok, na ňom v staniole zabalené orechy, červené jabĺčka, medovníčky, niekoľko salóniek. A darčeky? Boli skromné a zväčša veci, ktoré boli potrebné: ponožky, košeľa, občas korčule na kľúčik, sánky, lyže. Ale boli domácnosti (a nebolo ich málo), kde radostné a pohodové čaro Vianoc symbolizoval iba zelený a voňajúci stromček skromne ozdobený tým, čo nebolo drahé, ale čo malo svoje čaro.

Viem, nemožno sa vracať späť. Vianoce dnešných čias sú iné. Bohatšie na darčeky, ktoré neraz chcú poukázať na to materiálne: My na to máme! Sú však medzi nami i tí, čo na tisícové darčeky nemajú. Tak to bolo a bude na svete vždy. Vianoce však by mali mať v oboch prípadoch aj druhý rozmer – rozmer duchovný, ako som už v úvode tohto príhovoru napísal. Vianoce totiž nie sú len o veciach a materiálnych hodnotách, ale o tom, čo by malo byť hlboko v každom z nás – o ľudskosti, láske a porozumení.

T. Krahulský

Opäť rok za nami

Mgr. Michal Toman, starosta obce

S končiacim sa občianskym rokom sa iste každý z nás zamyslí a zhodnotí svoju prácu a svoju činnosť. Aj miestna samospráva sa snažila v priebehu roka zabezpečiť úlohy vyplývajúce zo zákona o obecnom zriadení a plánu hlavných úloh obce. Prioritou boli hlavne projekčné, investičné a neinvestičné akcie, zabezpečovanie kultúrnych a spoločenských podujatí a tým zlepšenie kvality života v našej obci. Ďalej sme cez rôzne projekty získali finančné zdroje na výstavbu viacúčelového ihriska a detských ihrísk vo výške viac ako päť a pol milióna korún, na rekonštrukciu domu smútku milión korún, na školské projekty a havarijné situácie (rozvod vody, výmena okien a dverí) takmer dva a štvrt milióna korún, na rekonštrukciu miestneho rozhlasu 345.000, Sk, na spracovanie územného plánu a projektovej dokumentácie stredovekej bašty 410.000, Sk a na oslavu Dní obce 150.000, Sk. Spolu v tomto roku sme okrem obecného rozpočtu zabezpečili mimorozpočtové zdroje vo výške takmer 10 mil. Sk.

V priebehu roku pokračovali práce na údržbe obecných budov, pozemkoch a verejných priestranstvách.

V oblasti strategického plánovania a projektovania bol završený proces spracovania, prerokovania a schvaľovania hlavného rozvojového dokumentu obce - Územného plánu. Spracovaná bola i projektová dokumentácia na komplexnú rekonštrukciu budov ZŠ s MŠ, historického parku, zberného dvora na separovaný zber a stredovekej bašty.

V oblasti investičnej výstavby a údržby obecných zariadení, budov a verejných priestranstiev je pred dokončením najväčšia investičná akcia roka - výstavba viacúčelového ihriska s umelým povrchom a osvetlením a troch detských ihrísk (2-6r., 6-12r., 7-15r.) vo výške takmer 6 mil. Sk. Vymenili sme okná na budove obecného úradu a pokračovali v ošetrovaní a likvidácii chorých a suchých stromov a náletových porastov v Krčaškári, parku a susediacom 2 ha obecnom pozemku pod telocvičňou. Dokončenie na 2. str.

Slávnostným rozsvietením vianočného stromu a príchodom Mikuláša sa oficiálne začal v našej obci čas vianočný... Foto: P.Škuta

Opäť rok za nami

Dokončenie z 1. str.

Pred dokončením je výroba kovo-vej konštrukcie prístrešku domu smútku, ktorú namontujú pracovníci firmy Krošlák ešte v priebehu zimných mesiacov.

Podarilo sa nám zrekonštruovať záchytnú dažďovú kanalizáciu pri kaplnke sv. Urbana, kde bol vybudovaný i chodník pre peších so zábradlím.

Kaplnka bola taktiež opravená a úprava okolia zámkovou dlažbou bude dokončená na jar. Ďalej bola vykonaná i rutinná údržba priestorov obecnej kolkárne a starých futbalových šatní (fasády, maľovanie, nátery striech) s komplexnou rekonštrukciou sociálnych zariadení. Automatické stavenie kolkov a zariadenie bufetu kolkárne bolo odkúpené do vlastníctva obce. Pokračovali sme tiež v rekultivácii divokých skládok domového odpadu, čistení povrchovej dažďovej kanalizácie a prívodových kanálov do miestneho potoka a boli odvedené dažďové vody zo strechy telocvične, ktoré spôsobovali vlnutie múrov.

Pestrý bol i kulturnospoločenský život. Začali sme privítaním nového roka tradičnou silvestrovskou vatrou a trojkraľovným koncertom, prišli medzi nás opäť ochotníci zo súboru Hlavina s divadelným predstavením, uskutočnila sa tradičná svätajurská púť, stavenie mája, 1. obecný majáles, Deň matiek aj Deň detí. 60 rokov od zmeny názvu našej obce – zo Sarfie na Nitriansku Blatnicu - sme si pripomenuli počas víkendu 11. – 13. júla oslavami s bohatým programom pod názvom Dni obce – Nitrianska Blatnica

2008. Aj v tomto roku sme vzdali úctu našim starším a jubilujúcim občanom a samozrejmosťou boli oslavy oslobodenia obce i výročia SNP. Pri príležitosti 90. výročia ukončenia I. svetovej vojny sme zorganizovali pietnu spomienku na 57 občanov Nitrianskej Blatnice padlých v 1. svetovej vojne, ktorá sa konala 8. novembra v kostole Povýšenia sv. kríža a pri Pamätníku padlých na námestí. V predvianočnom čase sme pripravili v spolupráci s materskou školou tradičný príchod Mikuláša s rozsvietením vianočného stromčeka. Popri tom v priebehu celého roka bola zabezpečovaná činnosť Základnej školy s materskou školou, Obecného futbalového klubu a ďalších spoločenských organizácií. V roku 2009 v prípade poskytnutia úveru a dotácie zo Štátneho fondu rozvoja bývania chceme začať so stavbou nájomného bytového domu. Z fondov EÚ a pridelených dotácií chceme rekonštruovať školské budovy, pokračovať v ďalších úpravách historického parku, rekonštruovať stredovekú baštu, kultúrny dom, hasičskú zbrojnicu, dom smútku a vybudovať zberný dvor na zber separovaného domového odpadu. V zámere máme i revitalizáciu námestia obce, rekonštrukciu verejného osvetlenia a miestneho rozhlasu. Projekčné práce na vybudovaní Domu sociálnych služieb, kanalizácie a rekonštrukcii miestnych komunikácií a chodníkov sa budú vyvíjať taktiež od možností

čerpania finančných prostriedkov z fondov EÚ. V kulturnospoločenskej oblasti chceme popri pravidelných podujatiach nadviazať na úspech minuloročných Dní obce a vytvoriť z nich každoročnú tradičnú akciu.

Školstvo sa aj naďalej borí s niektorými problémami hlavne vo finančnej oblasti, problémy sú pri údržbe školských zariadení a areálov.. Doriešený je však systém financovania na jedného žiaka a práve tu si musíme všetci uvedomiť, že kvalita vyučovacieho procesu, technické a športové vybavenie školy a zavádzanie najmä informačno-komunikačných technológií ako aj výučba cudzích jazykov už od materskej školy bude určujúcim prvkom pri zabezpečovaní dostatočného počtu žiakov v škole. V závere roka sa podarilo zvoliť nové vedenie školy, stabilizoval sa učiteľský zbor tak by to malo byť zárukou dobrého a prosperujúceho smerovania školy. Zo strany samosprávy budeme robiť všetko preto, aby sme tieto ciele spoločne naplnili.

Naše zámery by neboli splniteľné bez aktívnej pomoci všetkých občanov, poslancov, organizácií i združení, ako aj miestnych podnikateľov. Dovoľte mi, aby som Vám všetkým úprimne poďakoval za pomoc a spoluprácu v končiacom sa roku. Zároveň želim všetkým spoluobčanom príjemné prežitie vianočných sviatkov a veľa zdravia a pohody v nastávajúcom roku 2009.

Nový riaditeľ školy

Na základe výberového konania na miesto riaditeľa Základnej školy s materskou školou v Nitrianskej Blatnici si do stanoveného termínu podali prihlášku štyria uchádzači: Mgr. Tibor Lukačovič, Mgr. Ján Neradný, Mgr. Daniela Páleníková a PaedDr. Pavol Vančo. Všetci splnili kvalifikačné predpoklady. Po vypočutí kandidátov sa víťazom výberového konania stal Mgr. Tibor Lukačovič, ktorý povedie našu ZŠ s MŠ od 1. januára 2009.

Ospravedlnenie

V rubrike Naši jubilanti sme nedopatrením zamenili meno pani Emílie Kúdlovej, ktorá sa dožila 95 rokov. Jubilantke a jej rodine sa ospravedľujeme.

Pozvánka

Pri príležitosti Dňa vzniku Slovenskej republiky a vstupu do nového roka 2009 sa uskutoční 31. decembra tradičné polnočné stretnutie našich občanov na námestí. Po zapálení vatry sa prihovori k občanom starosta obce Mgr. Michal Toman. Nebude chýbať ohňostroj a občerstvenie. Tešíme sa na stretnutie!

Konečne máme územný plán

Nové úlohy a kompetencie obcí v rámci regionálneho rozvoja boli hlavným dôvodom na spracovanie Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja a Územného plánu obce Nitrianska Blatnica. Najmä územný plán patrí k najdôležitejším rozvojovým dokumentom obce, lebo Nitrianska Blatnica nemala do roku 2007 vypracovaný žiadny strategický rozvojový dokument. Ľudovo sa dá povedať, že územný plán je akoby „rodný list“ obce. Rieši ďalší rozvoj celého katastrálneho územia. Určuje zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce, dopravy, technického vybavenia, ochrany životného prostredia, kultúrno-historických hodnôt v nadväznosti na záujmové územie. V územnom pláne sa definuje prípustné, obmedzené a zakázané funkčné využitie ploch. To znamená, že určuje, čo sa môže na danom území obce realizovať.

Treba funkčne využívanie chápať tak, že kde je určená výstavba rodinných domov, nemôže sa tam postaviť napr. objekt čerpacej stanice pohonných hmôt alebo výrobná prevádzka.

Časový harmonogram potvrdzuje náročnosť prípravy územného plánu. V mesiacoch júl - november 2007 sa mapoval stav obce a plánované zábery a investície. Zároveň sa do januára 2008 zadefinovali úlohy, ktoré bude územný plán riešiť, pričom sa využili podklady z prieskumov a rozborov rozvoja obce. Od marca do júna 2008 bol spracovaný návrh územného plánu a do novembra 2008 spracovala (na základe výberového konania) projekčná firma čistopis územného plánu.

Treba pripomenúť, že každá etapa vypracovávania plánu bola prerokovávaná v obecnom zastupiteľstve, resp. v komisii pre RR a ZP, S rôznymi orgánmi a možnosť vyjadriť sa mali aj občania.

Po tejto nevyhnutnej procedúre, keď boli akceptované pripomienky dotknutých orgánov štátnej správy a právnických osôb, i stanovisko Krajského stavebného úradu v Nitre, bol Územný plán obce Nitrianska Blatnica predložený dňa 12. decembra 2008 na schválenie v obecnom zastupiteľstve. Obecné zastupiteľstvo schválilo Územný plán i Všeobecne záväzné nariadenie o vyhlásení záväzných častí Územného plánu obce Nitrianska Blatnica.

Obec bude sústavne sledovať, či sa nezmenili územno – technické, hospodárske a sociálne predpoklady v koncepcii organizácie územia obce. Z toho vyplýva, že ak dôjde k zmene predpokladov alebo bude treba nevyhnutne niekde umiestniť dôležité verejnoprospešné stavby, obec zabezpečí v súlade so zákonom zmenu územnoplánovacej dokumentácie. **(rbn)**

Pripomenula sa nám vojna

Pri výkopových prácach na výstavbe Športového areálu v miestnom parku pri telocvični sa objavila medzi zeminou nevybuchnutá mína. Boli ihneď urobené bezpečnostné opatrenia a pyrotechnici nevybuchnutú mínu ako pozostatok 2. svetovej vojny spreď vyše šesťdesiatych rokov zneškodnili.

Vôňa medovníkov

Milé predvianočné chvíle prežívali deti v materskej škole v piatok 12. decembra, keď medzi deti zavítala teta "medovníkarka", p. Helena Adamusová. Deťom priblížila vianočné zvyky a tradície, ku ktorým neodmysliteľne patrí aj pečenie medovníkov. Náorne im predviedla ich výrobu. Zvedavé očka detí so záujmom sledovali celý postup. O chvíľu bola materská škola plná "malých medovníkárov", ktorí z cesta vyčarovali rôzne postavičky, zvieratká, srdiečka ... Práca im šla od ruky a radosť nemala konca kraja. Vôňa medovníkov sa niesla celou materskou školou. Tetu deťúrence potešili aj peknými vianočnými piesňami, ktoré si pripravujú na vianočný večierok. Veríme, že mamičkám a ocinom budú naše medovníčky chutiť a zaslúžime si pochvalu.

Teta Adamusová, ďakujeme za ochotu a odovzdanosť, ktorú prejavujete voči našim deťom a želáme Vám krásne Vianoce. **MH**

Čas lásky a pokoja

Vianoce sú všade! V televízii, na uliciach, na malinovkách...

Človek sa takmer bojí otvoriť sardinky ...

Na vlne Vianoc sa vozia obchodníci, politici, zloději ...

Sentiment tečie prúdom.

Deti netrpezlivo počúvajú, kedy sa im skončí škola a vypuknú prázdniny, a tie menšie sa stále vypytujú, koľkokrát sa ešte vyspia, kým bude štedrý deň a bude chodiť Ježiško ...

Len mnohí dospelí vzdychajú: „Už aby bolo po sviatkoch, to bude zase blázninec.“ Nervy majú napnuté, stres, zhon a nervozita ich prenasleduje každý deň. podoba dnešných Vianoc sa tak stáva karikatúrou Vianoc pôvodných.

V horúčkovitom predvianočnom tempe často zabúdame na posolstvo a prísľub, ktoré Vianoce zvestujú. Veľmi často bývame v zajatí toho, čo všetko musíme stihnúť na poslednú chvíľu. Náhlime sa, tlačíme, strkáme, zháňame, nakupujeme, znášame, upratujeme, varíme, pečieme, ... a na nejaké zamyslenie nemáme čas.

O čom sú teda v skutočnosti Vianoce?

Sviatky sú dni, keď sa môžeme a máme venovať tomu, na čo vo všedné dni nemáme dost času. To neznamená doháňať všetky resty, či sviatky prespať. Sviatky nie sú dňami lenivosti, ale činnosti. Len inej. Hlavne sa máme venovať druhým, byť s nimi. Rozprávať sa s deťmi, hrať sa s nimi, ísť na prechádzku, výlet, ... jednoducho byť spolu. Možno práve nechut', s ktorou niektorí hovoria o sviatkoch, pramení z toho, že už vôbec nedokážu byť spolu, a to je zlé znamenie. Aj v tomto nám môžu Vianoce otvoriť oči pre realitu. Nechcíte riadiť Vianoce ako generál, či režisér, nechajte sa vyriadiť Vianocami. A hlavne nebuďte sebeckí. Na sviatkoch je krásne, že sa páčia aj tým druhým. Vo svetle ich radosti sa rozsvieti aj vaša radosť.

Ale to najhlavnejšie je, že Vianoce sú posolstvom, dobrou správou pre každého človeka – Boh sa v Ježišovi Kristovi priblížil k ľuďom. Nenarodil sa však do žiadnej idylky. Mocný Boh prišiel ako bezmocné dieťa, bohatý Boh prišiel do chudobných jaslí v obyčajnom chlieve. A to všetko preto, aby sme uverili, že má s nami dobré úmysly, že nám rozumie, že mu na nás záleží, a že nás má rád. Tento Boh má dobré úmysly aj s Tebou, záleží mu na Tebe, rozumie

Ti a má Ťa rád. Neboj sa ho pozvať do svojho života!

Skutočná krása Vianoc sa nachádza v jednoduchosti.

Skutočná krása Vianoc sa nachádza v jednoduchosti – v jednoduchosti prameniacej z uvedomenia a umenia načúvať. Lebo čím viac načúvame okolitému svetu, tým plnšie si uvedomujeme problémy a bolesti, hnev, vypätie a vyčerpanie, ktorými ľudia trpia. A práve posolstvo a prísľub Vianoc môže priniesť nádej malým a zblúdilým, zraneným, ukrivdeným, týraným a zlomeným.

Jedným z najväčších darov, ktoré môžeme priniesť svetu – každému človeku, ktorého stretneme v tomto vianočnom čase, je „preukazovať láskavosť a konať nezištne krásne skutky“. Spomínam si na humoristický seriál maliara J. Harta spred niekoľkých rokov, v ktorom vystupuje postava Wileya hľadajúceho odpovede na najzávažnejšie otázky života. Jedna z týchto otázok je veľmi jednoduchá, a predsa veľmi súčasná. Wiley sa pýta:

„Čo sa stalo s láskavosťou:

Prečo ľudia neľutujú sily, aby iným spôsobili trápenie?

Prečo naschvál hatia druhým šťastie, hoci vedia, že sa im zlo dvakrát vráti?

Prečo tak radi zraňujeme aj tých, ktorých milujeme?

Prečo človek tak ťažko povie slová odpustenia?

Kam sa stratili milé slová?

Prečo sa neprávame tak, ako by sme chceli, aby sa správali k nám?

Prečo chyby druhých nám tak veľmi vadia a vlastných si nevšímame?“

Vianoce sú sviatky zmiernenia Boha a ľudí, preto vyžadujú prípravu nášho srdca. Tam treba upratať, tam treba pripraviť miesto pre príchod a spočinutie Pána. Ak sa však máme na Vianoce zastaviť, musíme už dost dlho pred nimi brzdiť...

Darujte počas týchto Vianoc dar, ktorý má trvalú hodnotu. Dar, ktorý vás nadhlo prežije. Preukazujte všetkým ľuďom láskavosť a konajte nezištne dobré skutky. Len do toho, skúste to! Pre vás je to len maličkosť. Som presvedčený, že ľudia okolo vás budú udivení a svet ohromený. Len do toho, buďte láskaví ostošesť!

Také šoky tento svet veľmi potrebuje!

Požehnané Vianočné sviatky a veľa Božích milostí v novom roku 2009 Vám vyprosuje váš farár Jozef Hužovič.

Sväté omše počas sviatkov:

24. decembra – streda

Nitrianska Blatnica o 24.00 hod.

Prikázaný sviatok

25. decembra – štvrtok

Vozokany o 8.00 hod.

Krtovce o 9.00 hod.

Nitrianska Blatnica o 10.30 hod.

farská ofera

26. decembra – piatok

Vozokany o 8.00 hod.

Krtovce o 9.00 hod.

Nitrianska Blatnica o 10.30 hod.

poobede koledovanie

28. decembra – nedeľa Svätých rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Požehnanie rodín pri sv. omšiach

31. decembra – streda

Nitrianska Blatnica o 16.00 hod.

*spojené s bilanciou a ďakovnou po-
božnosťou*

možnosť získať úplné odpustky

1. januára 2005 – štvrtok

Vozokany o 8.00 hod.

Krtovce o 9.00 hod.

Prikázaný sviatok

Nitrianska Blatnica o 10.30 hod.

možnosť získať úplné odpustky

farská ofera

**NEŠTASTIE NECHODÍ
PO HORÁCH,
ALE PO ĽUDOCH**

15. novembra sa konala v poradí už niekoľká dobrovoľná brigáda na záchranu našej farskej budovy. Nič nenasvedčovalo tomu, že tento deň bude iný ako ostatné dni brigád a navždy zostane zapísaný v nás.

Aj tu sa potvrdilo, že nešťastie nechodí po horách, ale po ľuďoch.

Pri prácach v oblasti štítového múru i napriek statickému posúdeniu došlo k samovoľnému zosunu štítového múru. V tej chvíli na ležaní bol iba pán farár Jožko Hužovič a Jožko Pátrovič, ktorého padajúci múr strhol a Jožko utrpel veľmi vážny úraz. Aj tu vidieť Božiu moc, že tento pád neskončil tragicky. Jožko je vzorný kresťan, manžel a otec. Je to veľmi dobrý človek, vždy ochotný pomôcť a možno aj práve preto v tak ťažkej chvíli veľa ľudí ponúklo ich rodine svoju pomoc, podporu a spojilo sa v modlitbách za jeho uzdravenie.

Jeho liečenie si vyžaduje veľa času, a tak aj prostredníctvom našich novín mu želáme skoré uzdravenie, ktoré mu aj v modlitbách vyprosujeme.

LV

Vianočný hosť

Z Blatnických poviedok Kataríny Hudecovej

Mám knihu, v ktorej možno čítať aj za tmy. Možno ju nosiť vždy a všade so sebou. Nemá žiadnu hmotnosť, nezaberá priestor a šetrí zrak. Jej názov? Fungujúca staropamäť.

Kiežby som si tak pamätala priezviská súčasných susedov či telefónne čísla príbuzných, ako si pamätám mnoho rôznych príhod z detstva a mladosti. Sú to veselé, aj menej veselé príhody, prežité vo vzrušujúcej atmosfére rôznych sviatkov ako Vianoce, Veľká noc, fašiangy alebo dedinské hody a podobne.

Niekoľko vianočných zážitkov som opísala vo vianočných číslach novin či časopisov, ale ušlo sa im vyrozprávanie aj v jednej z mojich knižočíek. Tento sa mi v pamäti vynoril vtedy, keď som si myslela, že o Vianociach som už napísala všetko. Bolo to tesne pred Vianocami roku 1944. Druhá svetová vojna doznievala a frontové vojská sa postupne sťahovali z východu na západ. Aj naša dedina sa zo dňa na deň stávala ľudnatejšou a uniformovanejšou. Hlavne ustupujúci nemeckí vojaci sa prechodne ubytovávali v rodinných domoch miestnych obyvateľov, v škole a v neobývanom kaštieli. Jedni odchádzali a prichádzali ďalší a ďalší.

Obyvatelia dediny aj vinou mrazivého počasia, ale hlavne, aby sa vyhli stretnutiam s príslušníkmi armády, vychádzali z príbytkov iba v nevyhnutných prípadoch. Avšak v domoch, najmä gazdiniek, bez ohľadu na mimoriadnosť situácie, v daných možnostiach snažili sa svojim najbližším pripraviť vianočné sviatky podľa cirkevných a národných tradícií.

Aj u nás na Štedrý deň od rána rozvonievali rôzne pln-

ky do koláčov, varila sa zahustená hubová polievka so smotanou, na stromčeku už viseli jabĺčka, orechy, a kdetu salónky. Ešte sa nezotmilo, keď bolo všetko prichystané na štedrú večeru. Naš otec si však spomenul, že sa na sviatky zabudol zásobiť zvyčajnou dávkou cigariet. Obliekol si kabát, nasadil baranicu a vybehol do neďalekej krčmy, kde bola tiež trafika.

Už sme na stromčeku aj sviečičky zapálili, z polievky na stole sa parilo a rozvonievalo hubami. Len otec neprišiel. Sviečky sme pozhášali, aby predčasne nevyhoreli. Prešla dobrá pol hodina, keď vrzla bránka do dvora. V prítomí sa objavili dve postavy - otec pod pazuchou viedol do domu asi päťdesiatročného nemeckého vojaka s puškou na pleci. Spolu s mamou nás prešiel pocit zneistenia - zlých skúseností bolo viac než dosť. Ale otec nás začal upokojovať:

"Priviedol som na večeru hosť'a. Je to ordonanc veliteľ'a tohto útvaru.

Stál pred krčmou a oslovil ma po ukrajinsky. Vraj dva roky strávil na Ukrajine.

Spomenul som si, ako mi bolo na fronte a v zajatí cez prvú svetovú vojnu. Navyše, že to bolo tiež na Ukrajine. Dobré sme si porozumeli a prišlo mi ho ľúto. V tento veľký sviatok je ďaleko od rodiny a ani nevie, či mu rodina ešte žije."

Medzitým vojak pozdravil: "Guten Abend". Lenže mama sa vôbec nepotešila. Spustila na otca, či nemá rozum. Cudzieho frontového vojaka, a k tomu ozbrojeného na Štedrý večer priviesť do domu? Ako sa to môže skončiť?! Ale otec, takmer so slzami v očiach sa dal mame vysvetľovať:

"On je už tri roky na fronte. Ty si nebola vojakom, neváľala si sa v zákopoch po medzi strelami hladná, premrznutá, často aj zavšívavená! Čo, ty vieš? Ja som to isté prežíval. Každé ľudské slovo mi dodávalo nádej na prežitie. Tobôž, keď mi niekto podal hoci aj surovú repu, bol by som mu ruky bozkával. Ved' je Štedrý deň - hádam si jeden ďalší popri nás bude môcť zajasť. A, hlavne, zohriať sa na tele, aj na duchu. Dúfam, že ho nechceš vyhnať?!" - skončil s výčitkou v hlase.

Po tejto kázní mama kapitulovala s tým, že po večeri otec vojaka zasa odprevadí pred krčmu, kde naňho naďabil.

Vojak sa aj trocha ostýchal, iste si domyslel obsah výmeny názorov medzi mamou a otcom, ale potom ponúknuté miesto prijal.

Otec vojaka častoval všetkým, čo bolo na stole, aj mu nalial do pohárika domáceho hriateho. Pre nás s mamou však Štedrý večer svoje tradičné čaro už stratil. Oči nám odbiehalo k puške, postavenej v kúte kuchyne. Medzi otcom a vojakom, za pomoci gestikulácie, pretrvával dialóg.

Mojej staršej sestre išlo vtedy na dvadsiaty rok a mne na sedemnásť. Jedenástročná sestra a sedemročný brat vôbec nejedli, so sklopenými očami hľadeli kamsi pod stôl. Mama tiež bola vyvedená z kontextu. Sviečky na stromčeku, ako sme ich pozhášali, už nikto nezapálil.

Ďalšie dva poháriky hriateho ordonanca riadne rozgurázili - začal nám po nemecky spievať Tichú noc, svätú noc a tiež nejakú veselšiu svetskú pesničku. Potom však sa obrátil k otcovi a začal: Dokončenie na str.6

Dokončenie zo str.5

"Ty máješ tri žinky, Ja zdes nemajú žinku. Gib mir adnu žinku!"

Aj keď, ako opitý, bľabotal, mama a my dve staršie sme porozumeli, čo mu chýba. Otec zasa dostal hubovej polievky, aký je neprezieravý - nemal vojakovi nalievat'. Vojak už chcel vstávať zo stoličky a načahovať sa po staršej sestre, ale neudržal rovnováhu, "opica" opilca posadila nazad na stoličku. Vtom mama skokom bola v izbe po vlniačky. Menších súrodencov schytila za ruky a nám dala povel, bežať za ňou. Vyletela s nami na ulicu a dala sa búchať na bránu susedovcom, aby nás prichýlili. V rýchlosti im porozprávala, čo sa odohralo. Predstavovala si, ako opitý vojak na odpor postavenému otcovi môže ublížiť. Prosila suseda, aby mu šiel na pomoc. Susedovi táto mrzutosť uprostred štedrej večere neprišla vhod, ale, voľky-nevoľky, vyšiel z domu. Vyše hodiny sa nevracal. Až keď sa vrátil, upokojil nás. Vraj otec hriatym vojaka úplne pacifikoval. Uložil ho, takého aký bol - obutého a v uniforme na kuchynský dván. Teraz vraj už tvrdo spí.

Okrem malých detí, spolu s domácimi sme ponocovali pri zhasnutej lampe, až kým skoro ráno neprišiel otec po nás. Vojaka vraj nadránom zobudil. Polotriezvenu, pomohol mu z kanapy a vyviedol ho z domu. Zbraň mu dal do ruky, až keď najskôr vybral náboj a ešte za tmy ho odprevadil popred krčmu v nádeji, že ordonanc s ostatnými ustupujúcimi vojakmi ešte v ten deň odíde z dediny.

Otec sa susedovcom veľmi ospravedlňoval za narušený sviätvečer a mame sľuboval, že si druhý raz rozmyslí, komu tak dôverčivo otvorí dom a svoju širokú, empatickú dušu.

Podvečer s Mikulášom

Predzvest'ou vianočných sviatkov okrem iných tradícií býva aj príchod sv. Mikuláša. Do našej obce zavítal v podvečer 5. decembra, keď pred materskou školou slávnostne rozsvietil vianočný stromček v sprievode anjelov, čertov a za prítomnosti občanov a detí.

Deti naň netrepezlivo čakali a zodpovedne sa na jeho príchod pripravovali v materskej škole. Nacvičovali básne, piesne, ale aj odvahu pred čertami. Svoje vystúpenie dokonale zvládli a po strachu z čertov nebolo ani chýru ani slýchu. Mikuláš sa deťom odmenil balíčkom prevkapania.

Všetkých nás opäť presvedčil o svojej добрote. Rozlúčil sa a so svojim sprievodom sa pobral na ďalšie cesty.

Vianočnú atmosféru umocnilo aj vystúpenie cirkevného spevokolu s repertoárom vianočných piesní. Cieľom tohoto podujatia bolo potešiť detské srdiečka a do našich duší vniesť neodvratne blížiaci sa čas vianočný a s ním spojené prípravy.

V prežívaní sviatkov by mala dominovať spolupatričnosť, láska a vzájomné porozumenie nielen v rodinách, ale aj medzi nami všetkými.

M. Hlohovská

Silvestrovský výstup

Každoročne, asi od roku 1971 sa koná na Silvestra. Silvestrovský výstup na Marhát. Tak aj tento rok sa 31.12. stretnú všetci priaznivci turistiky na tomto našom najvyššom vrchu už po 37. krát.

Po dvoch hodinách vychádzkovej chodze každý účastník po zaplatení registračného poplatku (20 Sk) dostane účastnícky diplom a Marhatský dukát. A k tomu ešte čaj, slaninu alebo spekačku.

A kto ešte nebol na rozhladni má i teraz príležitosť!

Najväčším lákadlom je pravdaže krásna príroda a stretnutie so známimi, ktorých nestretávame každodenne, niektorých možno iba tu.

Tak horsa na hory občerstviť si ducha a rozhybať telo! EK

Hasiči cvičili

Topoľčiansky hasičský zbor uskutočnil v areáli nábytkárskej firmy Krošlák praktické cvičenie pri simulovanom požiari výrobnéj haly. Na cvičení spolupracoval aj dobrovoľný hasičský zbor z našej obce (8 hasičov). Naši hasiči zabezpečovali najmä prísun vody. Celé cvičenie bolo úspešné a účasť našich dobrovoľných hasičov hodnotili profesionáli z Topoľčian kladne.

EB

November – December

Naši jubilanti

60 rokov

Mariana Jančovičová
Helena Pletichová

70 rokov

Margita Octová
Jozef Šenkárik

80 rokov

Valéria Adamusová

81 rokov

Mária Oravcová

82 rokov

Emília Miháliková

83 rokov

Jozef Rybánsky

84 rokov

Vojtech Kolka

85 rokov

Anton Kúdela
Zuzana Bačkadyová

86 rokov

Emília Rybníkárová

96 rokov

Rudolf Mínarovič

Vitajte medzi nami

Nikolas Bohuš
Samuel Hubinský

Opustili nás

Pavel Jančovič – 59 rokov
Oľga Balajková – 77 rokov
Ladislav Hubinský – 70 rokov
Peter Krajčík – 56 rokov

Spracovala: Gabriela Summerová

Boli ste Pri ruke a Pri Trojičke ?

Naši predkovia si vytvárali rôzne názvy častí obce i lesa osobitým spôsobom. Neraz podľa prostredia, podľa majiteľov i podľa udalostí, ktoré sa tam udiali. Tak vznikol názov Stoček (boli tu pramene vody, ktorá napájala blatnický potok), Tehelna (tu sa robila tzv. surová tehla), ale mnohé je ťažké identifikovať, ako napr. Frgál, Štompárka a.i. Po obci i v jej chotári sú i rôzne pietne miesta s krížami, sochami svätých a pod.

Malo by nás tešiť, že miestny podnikateľ p. Viktor Kolník veľmi pekne obnovil (zreštauroval) súsošie Kalvárie pri Jurkovi vlastnými prostriedkami. Jeho aktivita má však pokračovanie.

Starší občania (a mali by to poznať aj mladší) vedia, kde sa nachádza v lese miesto zvané Pri ruke. Dostaneme sa k nemu najľahšie zo Slopov, keď odbočíme od poľovníckej chatky nie cestou k rotunde sv. Juraja, ale druhou cestou vpravo smerom na východ.

K miestu Pri ruke sa viaže historka, že miestny barón dal na strom pribiť drevenú ruku ukazujúcu smer, kde mala stratiť vzácny prsteň baronesa. Traduje sa, že aj napriek vypísanej odmene nik prsteň nenašiel. (Kto vie...). Ruka spráchnivela, ale vždy sa našiel niekto, kto ju obnovil. Posledne pred rokmi náš rodák Vlado Chromý (žije v Bratislave). Čas opäť zapracoval, ale už spomínaný nadšenec blatnickej histórie p. Kolník ju na jeseň t.r. obnovil.

Dozvedeli sme sa, že aj obrázok sv. Trojice, ktorý sa nachádza v lese nad Príhonskou cestou, je obnovený a určite ste uhádli, že sa o to zaslúžil opäť p. V. Kolník. Žiaľ, nepodarilo sa nám zistiť, k akej udalosti na tomto mieste sa viaže tento obrázok sv. Trojice. Ak ho tam niekto dal, tak mal na to určite dôvod. Neviete o tom viac? Ak áno, ohláste sa nám do novín.

Anton Krumpár

5. miesto na Slovensku

Internet je už najmä medzi mladými takmer samozrejmosťou. Aj naša obec má svoju internetovú stránku www.nitrianskablatnica.sk. Keď v máji 2008 bol vyhlásený 6. ročník súťaže Zlatý erb .sk 2008, ktorej cieľom je podporiť informatizáciu slovenských mestských a obecných správ, medzi 81 samosprávami bola aj naša obec. O tom, že naša internetová stránka je na dobrej úrovni, svedčia desaťtisíce návštev nielen občanov Slovenska, ale doslova zo všetkých svetadielov. Ak sme v minulom čísle hovorili o 62 000 návštevách na našej internetovej stránke, dnes ich je o ďalšie tisíce viac.

V polovici novembra sa zúčastnil náš starosta v Bratislave vyhodnotenia tejto súťaže, ktorá sa konala pod záštitou predsedu vlády SR Róberta Fica. Sme milo prekvapení, že naša internetová stránka spomedzi obcí je piata na Slovensku. Ak ste si ju ešte nepozreli, kliknite si na ňu a ak nemáte internet, iste sa nájde niekto ochotný, čo vám takúto službu urobí. Bude mať určite dobrý pocit, ako táto stránka reprezentuje našu obec. (bn)

Kam kráča blatnický futbal ?

Skončila sa jesenná časť futbalových súťaží a je čas na bilancovanie a prípravu na jarnú časť. Z pohľadu na tabuľky by sa mohlo zdať všetko v medziach možností, pravda, ak sa na to pozeráme povrchne. Radosť nám robia predovšetkým žiaci B – mužstvo, ktoré štartuje pod hlavičkou Vozokán, má rezervy a hrozí mu vypadnutie. Čo zaujíma nás, to je

A mužstvo, ktoré hrá v najvyššej okresnej súťaži – v majstrovstvách okresu.

Je skutočnosťou, že aj keď sa v našej obci v poslednom období poriadajú rôzne kultúrno-spoločenské podujatia, najhlavnejším a najmasovejším podujatím je futbal. V poslednom období (ale signály máme i z minulých rokov) sa v našom blatnickom futbale uberáme nesprávnym smerom. Vyvrcholením sú udalosti zo zápasu s Urmincami. Ak sa hovorí, že futbal je hra, tak by táto hra nemala nikdy sklznúť do surovosti a hulváctva. Už v minulosti sme si „vyrobili“ posmech športovej verejnosti v okrese, keď po inzultácii rozhodcu sme okrem iných trestov museli zriadiť ochrannú bariéru na príchod i odchod rozhodcov. Nepretieklo veľa vody a situácia v spomínanom zápase s Urmincami sa opakovala. A tresty ? Hráč (a zároveň funkcionár) má 12 mesiacov nepodmienečne, rovnako i hlavný usporiadateľ. Kontumačná prehra s Urmincami 3:0, odrátanie 6 bodov po súťaži a uzatvorenie ihriska na prvé dva zápasy v jarnej časti, to je výsledok nezodpovednosti jednotlivcov voči celému kolektívu a futbalovej blatnickej verejnosti. Ak k tomu prirátame tisícové pokuty, náklady na ihriská, keď nebudeme môcť hrať doma, tak človek sa pýta: Prečo?

Som pravidelným návštevníkom zápasu nášho mužstva doma i vonku. Neraz sa musím hanbiť, akou brutálnou hrou reprezentujú našu obec dvaja – traja jednotlivci, ktorých mená nebudem uvádzať, lebo každý návštevník futbalu o nich vie. Keď sa stala prvá inzultácia, ktorú som spomínal, bolo by sa patrilo zaujať k nej zásadné stanovisko. Vedenie klubu však alibisticky nechalo všetko tak. Dnes tu máme druhý prípad a zdá sa, že nikomu sa nechce rozobrať príčinu a riešiť situáciu. Pomaly budeme najlepším sponzorom OFZ Topoľčany. Tisíciky z pokladne OFK akoby nikomu nechýbali.

Nie je pre mňa jednoduché písať tieto riadky, lebo futbal (a aj ten blatnický) mám rád a čosi som preň aj urobil. S mnohými, ktorých sa tieto riadky môžu dotknúť, som v nie tak dávnej minulosti spolupracoval. Vážnejšie problémy nikdy medzi nami neboli. A práve preto aj tieto kritické riadky netreba brať osobne. Nemožno ma nazvať rozbíjačom futbalu v našej obci, lebo ja som tie neprístojnosti a ich následky nezavinil. Nikoho nezatrucujem, ako mi už bolo jedným členom vedenia OFK vytknuté. Viem, že nikto z vedenia OFK nechce pochovať blatnický futbal. Žiaľ, nečinnosť a pasivita postavia sa k problémom chlapsky, vytvorila situáciu, že jama je už vykopaná dosť hlboko a je najvyšší čas čosi urobiť, aby sa náš futbal v nej neocitol. Ano, je najvyšší čas na činy !

Ing. Rudolf Jančovič

Naši medzi najlepšími

Na turnaji v malom futbale „O putovný pohár primátora mesta Topoľčany“ sa na ihrisku ZŠ Tribečská v Topoľčanoch stretlo 16 družstiev žiakov škôl Topoľčianskeho okresu. Je potešiteľné, že boli medzi nimi i chlapi z našej školy, a to: Boris Baňák, Vladimír Grznár, Marek Miho, Lukáš Pavlovič, Ľuboš Stanček a Ondrej Ševčík.

Zo základných kôl sa prebojovali medzi posledných štyroch družstvá zo ZŠ Gogoľova Topoľčany, Bojná, Jacovce a Nitrianska Blatnica. Putovný pohár na rok 2008 získali žiaci zo ZŠ Gogoľova po víťazstve nad Jacovcami 3:0. V zápase o 3. miesto podľahli naši chlapi ZŠ Bojná 0:3. Treba aj napriek tomu reprezentantom našej školy poďakovať za úspešné vystúpenie, veď 7. miesto spomedzi šestnástich účastníkov je pekné a je prísľubom do budúcnosti.

(rbn)

Kolkársky turnaj

Jednota dôchodcov a Územný celok Červeného kríža v Nitrianskej Blatnici, usporiadali pre svojich členov dňa 6. decembra 2008 „Mikulášsky kolkársky turnaj.“ Ako prvá sa umiestnila trojica – Ján Bolla, Marta Bollová a Bernardína Čierna, na druhom mieste – Ondrej Turan st., Eva Medeková a Anna Kunová, na treťom mieste – rodina Šelešová – Igor, Zdenka a Zdenka ml., na štvrtom mieste – Helena Chromá, Sídónia Blahušová a Valéria Ševčíková, na piatom mieste – Helena Krajčíková, Veronika Bistáková a Daniela Bartošková, na šiestom mieste – Helena Adamusová, Mária Kollárová a Oľga Oravcová. Všetkým zúčastneným „Športu zdar.“

Jednota dôchodcov zároveň pozýva svojich členov do Klubu dôchodcov v kultúrnom dome dňa 31. decembra o 22. hodine na silvestrovské posedenie a o 23.30 pôjdeme spoločne k vatre a oslávime výročie vzniku Slovenskej republiky a vstupu do nového roku 2009.

Mgr. Elena Sláviková

BLATNICKÉ NOVINY – Dvojmečasník zo života občanov Nitrianskej Blatnice. Vedúca redaktorka: Ing. Lucia Vichnarová. **Redakčná rada:** Mária Hlohovská, RNDr. Eduard Kollár, Anton Krumpár, Mgr. Gabriela Luptáková, Mgr. Iveta Remenárová, Pavol Stanček ml., Gabriela Summerová, Mgr. Dagmar Ševčíková. **Foto:** Pavol Škuta. **Grafická úprava:** Dr. Veronika Vichnarová. **Vydavateľ:** Obecny úrad Nitrianska Blatnica, 956 05, tel. 038/5399114, e-mail: nblatnica@centrum.sk., www.nitrianskablatnica.sk. **Rozširuje:** Obecny úrad Nitrianska Blatnica do domácností zdarma. **Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a krátenie textov. Tlač:** Prima-print s.r.o., Odbojárov 294/10, 955 88 Tovarníky, tel.: 038/5320897.